GAZETA KRAKOWSKA

Nro 17.

W NIEDZIELĘ DNIA 1 MARCA 1801

Z Wiednia d. 21. Lutego.

Za nieboszczyka Cesarza Józefa II. odprawione tu zostały d. 20 exekwie roczne w farnym kościele zamkowym, na których oboie Cesarstwo JJ. z Arcy Xiążętami i całym swoim dworem znaydowali się obecni. — J. C. K. M. przesłał kanclerzowi Czesko-Austryackiemu, hrabi Lazanckiemu, 10,000 ryń. dla rozdania pomiędzy tuteyszych ubogich z przyłączeniem własnoręcznego następuiącego billetu: — "Kochany Hrabio Lazancki! Posyłam WPanu 10,000 ryń. azebyś ich pomiędzy tuteyszych ubogich rozdać kazał, z tą iednak przezornością, aby tylko prawdziwie potrzebni dzialkiey z nich pomocy i dobrodzieystwa doznali. W Wiedniu d. 17 Lutego 1801. " — J. C. K. M. raczył hrabiego Rzeszy Emerika Eltz, aktualnego swego szambelana i taynego konsyliarza, tudzież pełnomocnego ministra w Drezdnie, swem ambassadorem przy dworze Hiszpańskim nayłaskawiey mianować. — Po obuirz raczył J. C. K. M. Jana Nep. hrabiego Trautmansdorf, aktualnego swego konsyliarza i nadwornego kommissarza Galicyi zachodniey, aktualnym gubernatorem teyże prowincyi, z przywiązaną do tey dostoyności pensyą, nayłaskawiey mianować.

Podpisany d. 9 Lutego w Lunewillu traktat pokoiu maiący bydź z obopólnie ratyfikowany, składa się z następuiących artykułów.

Jego Cesarska Mość, Król Węgierski i Czeski, i pierwszy konsul francuzkiey Rzeplitey, w imieniu francuzkiego ludu równym przeięci życzeniem zakończenia nieszczęść woyny, postanowili przystąpić do zawarcia ostateczney ugody pokoiu i przyiaźni. J. C. K. M. pragnąc niemniey gorąco, żeby Rzesza niemiecka do dobrodziejstw pokoiu należała; zważywszy przytem, iż teraźnieysze położenie rzeczy, nie pozwala tyle czasu, żeby od Rzeszy można było rady zasięgać, i żeby iey deputowani do negocyacyy mogli bydź wezwanemi, maiąc daley wzgląd na to co iuż na przeszłym kongressie w Rastadt przez deputacyą Rzeszy pozwolonem zostało, równie iak na to, co w podobnych okolicznościach czynić się zwykło, postanowił przeto imieniem Rzeszy niemieckiey także wniść w umowę. Stosownie do tego uma-

wiaiące się strony mianowały swemi pełnomocnikami, to iest: J. C. K. M. P. Ludwika S. Państwa Rzym. hrabię Cobenzl, kawalera orderów S. Runa, W. Krzyża, S. Szczepana, i S. Jana Jerozolimskiego, szambelana i aktualnego taynego konsyliarza J. C. K. M., tudzież konferencyynego ministra i nadwornego wice kanclerza; pierwszy zaś konsul francuzkiey Rzepltey, w imieniu ludu francuzkiego Obywatela Józef Bonaparte, radcę stanu, którzy po wymianie pełnomocnictw następujące artykuły postanowili:

Art. 1. Na przyszłość i na zawsze między J. C. Mcią, Królem Węgierskim i Czeskim, który tak w swoim imieniu iako też Rzeszy niemieckiey umawia się, i francuzką Rzepltą, ma zachodzić pokóy, przyiaźń i dobre porozumienie, i J. C. K. M. bierze na siebie obowiązek wyrobić ratyfikacyą niniejszego traktatu u Rzeszy w dobrym i prawdziwym sposobie. Obie strony przyłożą naywiększego starania do utrzymania dokładney zgody, i do zapobieżenia wszelkiego rodzaiu nieprzyiacielskich kroków, na lądzie i na wodzie, z iakieykolwiek byźby one mogły przyczyny i pozoru, i będą miały baczność, żeby szczęśliwie przywrócone teraz poiednanie nie było znowu zerwane. Nie będą dawały ani wprost, ani ubocznie żadney pomocy lub opieki, którzyby się starali iednemu lub drugiemu z pokoiących się stron szkodzić.

Art. 2. Ustąpienie Rzepltey francuzkiey, obywszych belgickich prowincyy, tak iak w 3 artyk. traktatu w Campo Formio umówionym było, iest tu w sposobie iak nayuroczystszym ponowione, tak, iż J. C. K. M. za siebie i swych następców, tak w imieniu swoim, iako też Rzeszy niemieckiey zrzeka się wszystkich praw i pretensyy do wspomnionych prowincyy, i że one Rzeplta francuzka ze wszystkiemi należącemi do nich ziemskiemi dobrami, na zawsze z zupełnem zwierzchnictwem i prawem własności posiadać będzie. Niemniey ustępuje J. C. K. M. francuzkiey Rzepltey, za formalnem zezwoleniem Rzeszy: 1) Hrabstwa Falkenstein, z wszystkiemi ich przyległościami. 2) Friktalu, i wszystkiego co nalewym brzegu Renu między Zurzach i Bazyleią do domu Austryackiego należało, a Rzplta zaś francuzka waruie sobie to ostatnie ustąpić Rzpltey Helweckiey.

Art. 3. W tym samem sposobie, i iako ponowienie i potwierdzenie 6 art. traktatu w Campo Formio, będzie J. C. K. M. z zupełnem zwierzchnictwem i prawem własności wymienione niżey kraie posiadał, iako to: Istryą, Dalmacyą, i należące do nich bywsze weneckie wyspy na adryatyckim morzu; uyście Cataro; miasto Wenecya; Laguny, i kraie, które leżą między dziedzicznemi kraiami J. C. K. M. adryatyckim morzem i Adygą, to iest: od punktu w którym opuszcza granice Tyrolu aż do iey uyścia do morza adryatyckiego, i tam środek Adygi stanowić będzie linią granicy; a że ta linia przedziela miasta Werona i Porto Legnago, będą przeto w śrzodku mostów tych miast zwodzone mosty porobione, które oznaczą granicę.

Art. 4. Ośmnasty art. traktatu w Campo Formio iest także w tem ponowiony, iż J. C. K. M. obowiązuie się Xciu Modeny w nadgrodę utraconych we Włoszech kraiów ustąpić Bryzgowią, którą pod tem samem warunkiem posiadać będzie, iak posiadał Modenę we Włoszech.

Art. 5. Ugodzono się procz tego, iż W. Xiążę Jmć Toskański zrzecze się za siebie, swych następców i sukcessorów wszelkich praw i pretensyy do W. Xstwa Toskanii i należącey do niego części wyspy Elby, które kraie odtąd Xżę Infant Parmy z zupełnem zwierzchnictwem i prawem własności posiadać będzie. W. Xżę Toskański odbierze za swoie kraie we Włoszech zupełne wynadgrodzenie w Niemczech. Tenże W. Xżę może podług swey woli rozrządzić dobrami, które iako partykularny w Toskanii bądź przez kupno, bądź przez spadek posiadał. Ugodzono się także, iż zaległości publiczne, zakłady i inna własność W. Xstwa, iako też wszystkie długi na nowego Xcia przeniesione zostaną.

Atr. 6. J. C. K. M. zezwala tak swoim, iako też Rzeszy imieniem, żeby fran-

cuzka Rzeplita na przyszłość z zupełnym zwierzchnictwem i własnością posiadała te kraie i dobra, które dotąd składały częśc Rzeszy niemieckiey na lewym brzegu Renu, tak iż na mocy tego, co iuż przez deputacyą Rzeszy w Rasztadt wyraźnie pozwolonym i od Cesarza Jmć zatwierdzonym zostało, środek Renu ma bydź na przyszłość granicą między Rzeplitą francuzką i Rzeszą niemiecką, to iest od punktu, w którym ta rzeka opuszcza granice Helwecyi, aż do tego w którym wpada w granice batawskie. Rzeplita francuzka za to zrzeka się formalnie wszelkiey i każdey posiadłości na prawym brzegu Renu, i zezwala na powrócenie prawym posiadaczom twierdz Düsseldorf, Ehrenbreitstein, Filipsburg, szańcu Kassel i innych na przeciwko Mogúncyi na prawym brzegu stoiących, zamku Kel i starego Breysak, pod wyraźnym warunkiem, żeby te zamki i twierdze w takiem samem zostawały stanie, w iakiem znaydować się będą przy oddaniu.

Art. 7. Gdy przez ustąpienie, które Rzesza niemiecka francuzkiey Rzeplitey czyni, wiele Xiążąt i stanów Rzeszy pozbawieni są całkowicie lub w części posiadłości swoich, a iednak do całey Rzeszy należy ponosić wynikaiącą stratę przez ninieyszy traktat, ugodzono się przeto między J. C. K. M. tak w swoim iako też Rzeszy imieniu, i Rzeplitą francuzką, iż stosownie do postanowionych formalnie zasad na kongressie w Rasztadt, Rzesza obowiązaną iest dać wynagrodzenie tym Xiążętom, którzy na lewem brzegu tracą swoie posiadłości, z sameyże Rzeszy, i to podług rozporządzeń stosownie do tych zasad przedsięwziąść się mianych.

Art. 8. Umówiono się także, iak iak iuż w 4. i 10. artykule traktatu w Campo Formio zawarowanym było, iż we wszystkich kraiach, które przez niniey szy traktat ustąpione, nabyte lub zamienione zostaną, ci którzy takowe posiadłości dostaną, przyymą na siebie wszystkie długi zahipotekowane na gruncie i ziemi tychże kraiów; ale że wspomnione artykuły traktatu w Campo Formio, różnemu tłomaczeniu podpadały, porozumiano się zatem wyraźnie, iż francuzka Rzeplita żadnych innych długów nie przyymie, iak te na które stany ustąpionych kraiów formalnie zezwoliły, lub te, które pochodziły z wydatków na aktualną administracyą tychże kraiów.

Art. 9. Zaraz po wymianie ratyfikacyy niniejszego traktatu we wszystkich przez ten traktat ustąpionych, nabytych lub wymienionych kraiach, będzie zdięty sekwestr z dobr, rzeczy i dochodów, każdego i w ogólności wszystkich mieszkańców, na które w czasie teraźnieyszey woyny włożony został. Umawiaiące się strony obowięzuią się zapłacić to wszystko, co tylko od prywatnych lub publicznych zakładów w wspomnionych kraiach w kapitałach zaciągnąć mogły, wraz z zapewnionemi im prowizyami. Zaczym uznano wyraźnie, iż właściciele akcyy Wiedenskiego banku, którzy się stali obywatelami francuzkiemi, pożytków z swych akcyy maią nadal używać, i zatrzymane od nich prowizye będą im wypłacone, pomimo sekwestru i przytrzymania, które iako nie byłe uważane bydź maią, a mianowicie niedopłata po 30 do 100, którą Cesarz Jmć nakazał, i którey francuzcy obywatele nie mogli uskutecznić.

Art. 10. Umawiaiące się strony zniosą także wszelki sekwestr, który z powodu woyny był włożony na dobra, rzeczy lub dochody poddanych J. C. K. M. lub Rzeszy na gruncie Rzplitey francuzkiey, i obywatelów francuzkich w kraiach J. C. K. M. lub Rzeszy.

Art. 11. Niniejszy traktat pokoiu, a mianowicie artykuł iego 8, 9, i 10 równie, iak następuiący 15 iest na Batawską, Helwecką, Cisalpińską i Lugurvyską Rzplite rozciągniony, iak gdyby był z niemi wspólnie zawarty. Umawiaiące się strony zaręczaią nawzaiem wspomnionym Rzplitom niepodległość, a mieszkaiącem w nich ludom wolność przybrania sobie takiey formy rządu, iaka im się zdawać będzie.

Art. 12. J. C. K. M. zrzeka się za siebie i swych następców dla Rzplitey cisalpiń

skiey wszelkich praw i pretensyy z tych że praw wypływaiących, iakieby Cesarz Jmć do kraiow mogł mieć, które przed woyną we Włoszech posiadał, i które na mocy 8 artykułu traktatu w Campo Formio teraz część Rzpltey cisalpińskiey składaią, ktora ie z zupełnem zwierzchnictwem i prawem własności, z wszystkiemi do nich należącemi dobrami posiadać będzie.

Art. 13. J.C.K.M. potwierdza t k w swoim, iako też Rzeszy imieniu, dane iuż przez traktat w Campo Formio zezwolenie, na przyłączenie bywszych lenności Rzeszy niemieckiey do Ligurvyskiey Rzepltey, zrzekaiąc się wszelkich praw i pretensyy do wspomnionych lenności.

Art. 14. Stosownie do 11 artykułu traktatu w Campo Formio, żegluga na Adydze, ponieważ ta rzeka iest granicą między kraiami Cesarza Jmć i Rzpltey cisalpińskiey, będzie wolna, żadna strona nie będzie mogła naymnieyszey opłaty wymagać, ani zbroynych statkow na niey utrzymywać.

Art. 15. Wszyscy z obu stron zabrani ieńcy lub wczasie woyny wzięci zakładnicy, a dotąd nieuwolnieni, maią bydź w przeciągu 40 dni rachuiąc od dnia podpisu nineyszego traktatu, wydanemi.

Art. 16. Niesprzedane stoiące dobra Arcy Xcia Jmć Karola i sukcessorow s. p. Arcy Xżny Krystyny, które w ustąpionych kraiach Rzpltey francuzkiey leżały, będą im nazad powrocone z obowiązkiem sprzedania ich w przeciągu 3 lat. Toż samo zachowane bydź ma względem stoiących dobr Arcy Xcia Jmć Ferdynanda i iego małżonki w cisalpińskiey Rzpltey.

Art. 17 Artykuły 12, 13, 15, 16, 17 i 23 traktatu w Campo Formio, są tu wyraźnie wspomnione, ażeby wcałey swoiey formie i rzeczywistości rownie wykonane zostały, tak iak gdyby co do słowa w nineyszy traktat wciągnione były.

Art. 18. Kontrybucye, liwerunki i dowozy, lub iakiego bądź nazwiska woyskowe dostawiania, ustaną całkowicie od dnia wymiany ratyfikacyy nineyszego traktatu z iedney strony Cesarza Jmć i Rzeszy niemieckiey, a z drugiey francuzkiey Rzpltey.

Art. 19. Nineyszy traktat będzie w przeciągu 30 dni lub ieżeli można prędzey, przez J.C.K.M., Rzeszę i francuzką Rzpltą ratyfikowany, i ugodzono się, iż armie obu mocarstw, tak w Niemczech, iakoteż we Włoszech, poty zaymować będą swoie teraźnieysze stanowiska, poki rzeczone ratyfikacye Cesarza Jmć, Rzeszy i francuzkiey Rzpltey przez obustronnych pełnomocników w Lunewillu wymienione nie zostaną. Ugodzono się także, że w 10 dni po wymianie wspomnionych ratyfikacyy, armie J. C. K. M. powrocą do dziedzicznych kraiow, i że francuzkie armie w temże samem przeciągu czasu opuszczą dziedziczne kraie J. C. K. M. a w 30 dni po rzeczoney wymianie całą Rzeszę niemiecką. — Działo się i podpisane w Lunewillu d. 9 Lutego 1801 (20 Pluvios roku 9 Rzpltey francuzkiey.

Ludwik Hrabia (M.P.)
Cobenzl.

Józef Bonaparte.

Z Paryża d. 6. Lutego.

Jak się dowiaduiemy w krotce ma bydź zawarty traktat przyiaźni między Rossyą i naszą Rzpltą. — Przygotowania do obchodzenia w krotce uroczystości pokoiu trwaią ciągle.

Od naszego obserwacyynego korpusu we Włoszech pod jenerałem Murat nadeszły następuiące depesze:

Murat kommendant korpusu obserwacyynego do kardynała pierwszego ministra Jego Swiątobliwości. W głowney kwaterze Florencyi dnia 4 Pluvios (24 Stycznia) w roku 9 Rzpltey Francuzkiey.

" Mam honor uprzedzić WPana, iż zamiarem wkroczenia moiego do państw Papiezkich iest: 1) Zaięcie Ankony ustąpioney woyskom francuzkim przez zawieszenie broni zawarte w Trewizo. 2) Powrocenie Jego Swiątobliwości wolnego pa-

nowania w państwach Jego przez przymuszenie Neapolitańczykow do opuszczenia zamku S. Anioła i całego państwa Rzymskiego. Wiadomo mi iest iż Jego Swiątobliwość nadaremnie po kilkarszy żądała aby kraie Rzymskie woyska Neapolitańskie opuściły; lecz spodziewam się że zbliżenie się Francuzow uczyni ie sprawiedliwszemi. Pragnę iak naymocniey aby woyska Neapolitańskie przez prędkie swoie cofnięcie się oszczędziły Jego Swiątobliwości zmartwienia któregoby doświadczyć musiał, widząc miasto stolicy swoiey staiące się teatrem woyny. Mam iednakowoż wyraźny rozkaz rządu moiego abym nieprzechodził Citta Castellana, chyba gdyby Jego Swiątobliwość wyraźnie tego żądała. Jest to nie małym dowodem tego szacunku który pierwszy konsul ma dla Jego Swiątobliwości Przymiy WPan Mości Xże Kardynale wysokie poważanie z którym iestem &c."

J. Murat.

Kopia odpowiedzi daney od jenerała Damas z głowney iego kwatery Viterbo pod d. 22 Stycznia 1801 Jenerałowi Murat.

"Mości Panie Jenerale! Nieprzyiacielskie kroki korpusu pod moim dowodztwem, zawsze się ściągały do działań armii Cesarskiey. Od rozpoczęcia kampanii miałem zlecenie odbierać rozkazy od jenerała Bellegarde i stosownie do nich działać; poruszenia korpusu pod moim dowodztwem w Toskanii miały związek z poruszeniami armii Cesarskiey i w momencie gdy woyska francuzkie attakowały moią przednią straż w Siennie, którą tam w odległości 26 mil od korpusu moiego trzymałem, miałem się cofać ku granicom państwa kościelnego, przez wzgląd cofania się jenerała hrabiego Bellegarde ku Brenta. Spokoyne zamiary o których mi WPan, Mości Panie Jenerale, donosisz, wcale niewiadome mi były i sam WPan przyznasz, że w tey okoliczności nic stanowić nie mogę; lecz wysyłam iak nayspieszniey list WPana do dworu moiego i aż do odebrania odpowiedzi (która w krotce nadeydzie) a którą natychmiast WPanu przeszlę, powinienem stosownie do dawnieyszych moich rozkazow, przez wzgląd zawartego zawieszenia broni z woyskami Austryackiemi nieemać; że w podobnymże zawieszeniu broni pomiędzy sobą zostaiemy, podług tego kroki moie kierować będę, niewątpiąc bynaymniey, Mości Pane Jenerale, aby i WPan w zaiemnością w tym względzie rządzić się niemiał. Mam honor &c. podpisano *Damas.*

Odpowiedź Jenerała leitnanta Murat na list jenerała Damas. W Florencyi d. 5 Pluvios (25 Stycznia) w roku 9go.

"Mości Panie Jenerale! Odebrałem list WPana pisany z Viterbo pod dniem 22 Stycznia. Rząd francuzki przed miesiącem dał WPanu poznać że wdawanie się Imperatora Jmć Rossyyskiego za Królem Jmć Neapolitańskim skłania pierwszego konsula do zapomnienia licznych uraz wszelkiego rodzaiu, których rząd WPana dopuścił się przeciw ludowi francuzkiemu. Po takowym oświadczeniu należało nam się spodziewać, że WPan spokoynie przypatrywać się będziesz walce, w którey pomoc WPana zbyt mało znaczyła. Jednakowoż Król Jmć Neapolitański zapominaiąc poraz 10 tego, czego prawdziwa polityka i wspaniałe postępowania rządu francuzkiego wyciągały po nim, kazał woyskom

swoim wkroczyć do Toskanii, gdzie po to tylko przyszły aby ich jenerał Miollis zwyciężył. Lecz woynie każdey tyle nie szczęść towarzyszy, że rząd Francuzki dla uniknienia oney wszelkich szuka sposobow. 1) Opuść WPan wszystkie kraie Papiezkie i zamek S. Anioła. 2) Przestań podciągać się pod dobrodzieystwo zawieszenia broni podpisanego w Treviso, w ktorym żadney nie masz o woysku neapolitańskim wzmianki, i wpływie mocarstwa które bronić go więcey nie powinno. Jedynym monarchą który bronić Krola WPana może przez poważanie osobiste i prywatne iakie ma dla niego pierwszy konsul iest Imperator Jmć wszech Rossyy. Niechay przeto rząd WPana zasługuie na dalsze względy tego monarchy, czego niedokaże tylko zamykaiąc porty Sycylii i królestwa neapolitańskiego okrętom angielskim i wkładaiąc embargo na wszystkie statki tego narodu; czas iest nakoniec oddalić ie ze wszystkich części lądu. Embargo to służyć będzie za wynadgrodzenie włożonego iak niesprawiedliwie od Krola Jmć Angielskiego na wszystkie duńskie, szwedzkie i rossyyskie statki. Niechay zapewnionym będę od ambassadora rossyyskiego przy dworze neapolitańskim że te poprzednicze warunki są dopełnione, a natychmiast marsz moy wstrzymuię, i zawieram z WPanem zawieszenie broni iako znak nieomylny sprawiedliwego i dogodnego pokoiu. Gdy odzywam się do WPana z tą szczerością i prostotą, łatwo WPan rozpoznasz ięzyk żołnierza nieznaiącego wybiegow i spoźnień dyplomatycznych. Bądź WPan zapewnionym o szacunku z ktorym zostaię &c.

Podpisano *Murat.*

Neapolitańskie woyska, które obozem stały pod Rzymem, cofnęły się potem w neapolitańskie. Nim woyska nasze do Ankony weszły, wydał jenerał Leopold Berthier odezwę do mieszkańcow papiezkich, napominaiąc ich, żeby się spokoynie zachowali, ponieważ Francya chce dobre porozumienie z Papieżem przywrocić. Minister policyi zdał konsulom rapport o wewnętrznem położeniu Rzpltey, ktorey stan, dodaie, od miesiąca znacznie się polepszył. — Bonaparte miał niedawno oświadczyć, iż wyszła z Brest pod admirałem Gantheaume eskadra zapewne iuż Gibraltar przebyła, zkąd wnoszą że iest do Egiptu przeznaczona. — Do biegaiących tu pogłosek należy i ta, że woyska francuzkie poydą przez Neapol, dla bycia z tamtąd użytemi wspolnie z Rossyanami do wyprawy przeciw Malcie.

Od 2 dni w pałacu Tullieri po dwa razy wybuchnął ogień, raz w pomieszkaniu panny Beauharnois, ktory zaiął się z iskry spadłey ze stoczka na kanapę, gdzie noty leżały, i tam pomału się roztlił. Drugi raz wybuchnął w izbie żołnierskiey, gdzie piec podłogę przepalił; po oba razy natychmiast bez wielkiey szkody ugaszony został. W pokoiu panny Beauharnois spaliła się tylko kanapa, i zwierciadło pękło. — Pierwszy konsul bawi się ieszcze w Malmaison. Zamek w St. Cloud reparuią na mieszkanie letnie dla niego. — Radzca stanu Röderer iest autorem uwag nowo przeciwko zganey w trybunacie oppozycyi wydanych. — Ludność Wandy wynosi teraz 243,426 ludzi w roku 1791 była 291,000. Trybunat podał ob. Trouchet za kandydata do senatu. — Pogłoska, iakoby Portugallia związkow swych z Anglią odstąpić

nie chciała, i iakoby wyprawa hiszpańsko francuzka przeciw Portugalii miała przyyść do skutku, lepszego potrzebuie potwierdzenia. Tym czasem z Madrytu część gwardyi i część załogi barcelońskiey udała się ku granicom portugalskim. Słychać nadto, że Augereau ma dowodzić obserwacyynym korpusem. Miasto Tarragona, tak i k Kadyx i Barcelona otrzymało pozwolenie kupczenia z osadami hiszpańskiemi w Ameryce.

W Turynie przywrócono na nowo akademią umieiętności. — Do Bordeaux przybył zę zbożem konwòy od 107 żagli. — Z Szwaycaryi 500 ludzi woyska helweckiego udało się przeciwko insurgentom do doliny Aosta.

Z Sztokolmu d. 3. Lutego.

Na notę podaną przez angielskiego sekretarza stanu lorda Grenville baronowi Ehrenswärd i hrabiemu Wedell Jarlsberg szwedzkiemu i duńskiemu ministrom w Londynie pod d. 15 Stycznia uwiadomiaiącą o włożenem embargo na okręty szwedzkie i duńskie w portach angielskich, następuiąca od barona Ehrenswärd odpowiedź dana była:

" Niżey podpisany pełnomocny minister Króla Jmci Szwedzkiego odebrał urzędowną notę, przez którą lord Grenwille, pierwszy sekretarz stanu, uwiadomia go, że Król Jmć W. Brytanii, na okręty duńskie i szwedzkie w portach iego znayduiące się embargo włożyć kazał. Traf ten, tak niespodziewany pomiędzy mocarstwami w przyiaźni będącemi z niezmiernem zadziwieniem od Króla Jmci Szwedzkiego przyiętym będzie, nadewszystko gdy on dworowi angielskiemu naymnieyszego powodu do żalenia się nie dał, i nadto miał prawo domagać się o nadgrodzenie szkód wszelkich, i który wprzód powinien był się raczey spodziewać, iż krok uczyniony będzie do pogrzebienia onychże w niepamięci, a niżeli, aby miał bydź nowym sposobem urażonym, i któryby dawnieysze krzywdy mógł przypominać. — Gdy dwór angielski za powód swoiego postępku podpisanie umowy neutralności naznacza, tedy z większą byłoby to bez wątpienia słusznością, oczekiwać na urzędowne oneyże od dworu szwedzkiego udzielenie, któryby go sam był w swoim czasie bez oporu o tey umowie uwiadomił, który z tak nieprzyzwoitey uważany dziś będzie strony iako krok do gwałtowności na oświadczenie się innego dworu, który naypewniey przyiaźń tego dworu z Anglią nie zaś z innem mocarstwem mógłby zerwać. Gdy poróżnienia między Rossyą i dworem angielskim pochodzą z przyczyny wyspy Malty, oświadczenie zaś dworu duńskiego ściąga się do utrzymania ugody w roku 1780 zawartey, przeto niżey podpisany nie widzi w tym sprawiedliwości, żeby dwór szwedzki, przeciw któremu Anglia żadnych nie uczyniła żażaleń, i od którego żadnego innego wyiaśnienia nieżądała, iak tylko na punkta w nocie pod d. 31 Grud. wyrażone, które zaledwo nadeyść zdołały, po nieprzyiacielsku mógł bydź traktowany, nim takowa odpowiedź nastąpiła. — Niżey podpisany, posławszy treść noty lorda Grenwille do dworu swego, musi, do poki rozkazu od Króla, swoiego Pana nie otrzyma, protestować się, iakoż niniey szym protestuie się przeciwko włożeniu embargo na okręty szwedzkie i wynikaiącym stąd szkodom. Żąda on iako naymocniey na mocy 8 warunku traktatu pod rokiem

tego zniesienia pomienionego embargo, którego trwanie nic innego, nad otwarte, a przez Anglią wymuszone kroki nieprzyiacielskie, pociągnąć za sobą może. — Niżey podpisany nieprzemiiaiąc życzenia dworu angielskiego do przywrócenia dobrego porozumienia z Szwecyą, które do powyzszego nieprzyiacielskiego wyroku dołączone zostało, lubo nie miano względu na zażalenia Króla Jmć Szwedzkiego, tak względem zatrzymanego konwoiu, iako też zdarzenia w Barcellonie, życzy iednak, aby dwór angielski skutkiem utwierdził swoie zapewnienie, tak iżby dwór iego przekonał sie o tem. Niżey podpisany ma honor bydź &c. W Londynie d. 17 Stycznia 1801.

Podp. baron *Ehrenswärd.*

Na tę wiadomość Król nasz wydanem wczoray gabinetowem pismem do tuteyszego kollegium handlowego wszelkiey żeglugi do Anglii zakazał, póki to mocarstwo o spokoynych zamiarach Króla Jmć nie przekona się, i niezapewni bespieczeństwa dla handlu szwedzkiego. Tym czasem wyszły rozkazy włożenia embargo na wszystkie w szwedzkich portach będące angielskie okręty. — Trudno opisać zagniewania, iakie postępek ministeryum angielskiego przeciwko temu mocarstwu w całey Szwecyi wzbudził. — Z pomiędzy 450 okrętów szwedzkich, które znayduią się zagranicą, blisko 200 może się w portach angielskich znayduie. — Wczoray nayw yższy admirał hrabia Wachtmeister i minister woienny, admirał Kronstadt ztąd wyiechali dla przyśpieszenia uzbraiań we wszystkich państwa portach.

Z Medyolanu d. 30. Stycznia.

Gdy Rossyyski poseł P. Lewaszew, do Neapolu i Palermo iadący dnia 22 t. m. przybył do Florencyi, towarzyszył mu oddział francuzkiey iazdy. — Warta honorowa stanęła przed iego mieszkaniem. W wieczór pokazawszy się na teatrze, ofiarowano mu rossyyską chorągiew, którą on obok francuzkiey postawiwszy, rzekł: "Dwa wielkie Narody powinny się dla dobra powszechnego ścisłym połączyć związkiem." — Jenerał Brune przybył do naszego miasta. — Woysko cisalpińskie składa się teraz z 14,1 9 ludzi, których utrzymanie rocznie 10,226,109 liw. kosztuie.

Z Frankfortu d. 10. Lutego.

Kuryer amb ss dora rossyyskiego hrabiego Kalitszew przeiezdzał przez nasze miasto. Sam ambassador w tych dniach iest tu spodziewany. — D. 26 Stycznia rozkazano w Bernie wyrokiem rządu wszystkie wyciąć drzewa wolności, procz iednego, które na placu przed zbroiownią zostawiono — Odważny kommendant cytadelli würzburskiey jenerał Allaglio, dla podeszłego wieku od służby się oddalił. — W Saxonii w okolicach Wittenberga zaraźliwa choroba wiele zabiera ludzi.

Jeden Szwaycar znany z pism swoich francuzkich napisał następuiące cztery wiersze na zmarłego Lawatora, proboszcza w Zurychu i nie pospolitego Autora wielu pism moralnych, metafizycznych, i duchownych.

A la cour de Louis ç'eût été Fenelon,
Platon dans le Lycée et St. Jean dans Sion.
Amour divin, les feux nourrirent son génie;
Ces memes feux, hélas, ont consumé sa vie.

Po polsku

Byłby był na Ludwika dworze Fenelonem,
Swiętym Janem w Syoni. w Liceum Platonem.
Jego geniusz ognie niebieskie żywiły
Też ognie życie iego nakoniec strawiły.

DODATEK

DO №. 17.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 1. MARCA 1801.

Z Paryża d. 9. Lutego.

Utrzymuią tu, że woyska iednego wielkiego północnego mocarstwa, maią się [illegible] przeciwko posiadłościom angielskim w Indyach wschodnich. — W rozruchach piemonckich, które na nowo powstały, zrobiono zamach małe załogi francuzkie w wielu mieyscach pomordować. — Rachuią maiątek Xcia pokoiu w Hiszpanii na 250 mill. franków. — Na publiczney audyencyi, którą pierwszy konsul dawał, członki oppozycyi w trybunacie za insurgentów uznano. W przyszłem odnowieniu ciała prawodawczego ma senat 20 członków z trybunatu, a 60 z ciała prawodawczego oddalić, a inne na ich mieysca wybrać. Rossyyski ambassador w Konstantynopolu mocno się interessuie za ieńcami francuzkiemi w Turczech. — Ob. Otto w Londynie oznaymiono, że Anglicy zabierać będą znowu baty od okrętów francuzkich, gdy przeciw nim skargi zaszły. — Podług tuteyszych dziennikow, jenerał Dumourier, ma w randze feldmarszałka stanąć znowu na teatrze Europy. — Pogłoska, iakoby admirał Bruix miał sam [illegible] na batawską flottę, potrzebuie potwierdzenia. — W armii zachodniey potwierdzono wiele dawnieyszych mianowań. Okonor został szefem batalionu. Papiery rządowe dziś stoią 60 fr. i 25 cent. za sto.

Onegdayszy monitor zamyka co następuie: "Imperator Rossyyski wysyła hrabiego Kalitszewa iako pełnomocnego ambassadora do Paryża. Konsyliarze stanu Nowikow i d'Oubril, konsyliarz nadworny Magnicki, i adiutanci imperatorscy Hibrow i Bachilow maią mu towarzyszyć. Ob. Kafarelli, szef sztabu głównego gwardyi konsularney, udał się na granicę dla przyięcia rossyyskiego ambassadora, i odprowadzenia go do Paryża. Eskorty honorowe, iuż są rozstawione po wszystkich mieyscach, którędy ten ambassador przeieżdżać będzie. — Dwieście ludzi z gwardyi konsularney wyszło stąd d. 6 dla przyięcia u granicy rossyyskiego ambassadora. — Wczoray wieczorem wyiechał pierwszy konsul do Morfontany, skąd się uda do St. Quentin, dla obeyrzenia w iakim się stanie tamteyszy kanał znayduie, tam 2 dni zabawiwszy powróci do Paryża. Monge i Bertholet znayduią się przy boku iego. Minister wewnętrzny Chaptal wyiechał ieszcze onegday do St. Quentin, gdzie czekać będzie na pierwszego konsula. — Kanały, rzekł Bonaparte nie dawno, są naypierwszą potrzebą Rzpltey. Kanał

burgunski, który Yonnę z Saoną łączyć będzie, dokończy wewnętrzney żeglugi między departamentami północnemi i południowemi; gdy te oba kanały ukończone zostaną, na ow czas okręt wypłyną wsży z Amszterdamu, bez wyładowania będzie mogł środkiem Francyi aż do Marsylii płynąć. — Mowią że jenerał Berthier będzie mianowany ambassadorem Rzpltey do Rossyi, a jenerał Dessoles na iego mieysce urząd woiennego ministra obeymie. Jenerał Brune ma bydź odwołany, a kommenda iego oddana będzie jenerałowi Macdonaldowi. — Morski prefekt w Breście donosi za rzecz pewną przez telegraf, że eskadra kontra admirała Gantheaume wyszła z portu nie będąc postrzeżoną od Anglików: eskadra ta podług innych doniesień iuż przez Gibraltar przeszła. — Baron Stael w ostatni wtorek został na nowo rażony paralizem, który po całym lewym boku się rozszerzył. Wczoray lękano się iuż o iego życie; dzisiay zrana powzięto nieiaką nadzieię wyleczenia iego. Baron Spreńgportem, przyiaciel i krewny iego, kilkarotnie odwiedza go na dzień. — Ustawa o sądach szczególnych, przeciw ktoórey oppozycya powstała, przyięta została od ciała prawodawczego 192 głosow przeciwko 88.

Z Konstantynopola d. 10 Stycznia.

Syrya i Egipt stały się nowym placem boiu. Pierwszy oddział angielskiey flotty z lądowem woyskiem przybył iuż pod brzegi Syryi. Admirał Keith doniósł kapitanowi baszy, że w zatoce Mannory w 50 przewozówych statków wyladował, na ktorych znaydował się jener. Abercromby. Druga połowa wyprawy iest niezwłocznie oczekiwana. Tuteyszy angielski ambassador odebrał od niego wiadomość. Do przednieyszych mieysc Lewantu wysłani są angielscy kommissarze dla opatrzenia angielskiey flotty w żywność. W Smirnie wzięto w rekwizycyą 5000 wołów i wiele żywności za gotowe pieniądze. Z Anglii posłane tam zostały na takowy zakup znaczne summy. — Siłę francuzką w Egipcie podaią tu na 13,050 ludzi, a liczbę positkowych ich woysk, złożonych z Koptów, Arabów i Mameluków na 15,000 ogółem 28,050 ludzi. W Salahich stoi załogą 2500 ludzi, w Alexandryi 2000, i tyleż w Kairze. W innych mieysćach stoi po 600, 300 do 50 ludzi. — Pogłoska iakoby w obozie W. Wezyra w Listopadzie wybuchnął bunt, i życie iego znaydowało się w niebespieczeństwie iest zmyślono. Pogłoska ta wszczęła się stąd, że woyska baszy Trypolu, obruszyły się przeciw swemu baszy w Syryi, który takie samo imie nosi iak W. Wezyr, i wypędziły go z swego obozu. Ottomański wodz, który dotąd w Jaffie stał i tylko na przybycie Anglików oczekiwał, oddalił tego baszę. — Uzbroienia w tuteyszym arsenale lubo ciągle trwaią, słychać iednak, że tylko część naszey siły morskiey użyta będzie do wyprawy z Anglikami przeciw Egiptowi. Rząd nasz zostaie teraz w niepewności względem użycia środkow, poniewaź Rossya niechętnem okiem patrzy na wyprawę Anglikow przeciw Egiptowi. W tych dniach spuszczony tu został zwierzątatu nowy liniowy okręt od 70 armat, budowy Szweda Schilgrin. — Admirał Keith, zabrał, iak zapewniaią, 4 francuzkie okręty wyszłe z Alexandryi, na których znaydował się Tallien, powracaiący do Tulonu, który dawniey Robespiera zepchnął.

Słychać, że jenerał Menou, postawił jenerała Regnier na czele francuzkiey armii w Egipcie, a sam zatrudnia się wewnętrzną administracyą tego kraiu. — Porta na wszystkie okręty i własność Algieru, Tunis i Trypolu kazała włożyć embargo w portach Lewantu, ponieważ te kraie wzbraniaią się wydać woyny Francyi. Amerykańska fregata Washington, która tu z wielkiemi honorami przyymowana była, powiozła teraz tureckiego wysłańca do wspomnionych afrykańskich kraiow, który im ma naygroźnieysze przełożenia uczynić. Kapitan amerykańskiey fregaty bywał często u angielskiego ambasadora. — Głowa iednego europeyskiego insurgenta przysłaną tu została i na bramie seraiu przybita. Z początku rozumiano, że to była głowa Pasman Oglu, lecz w krotce przekonano się inaczey. Inghe bey, kapitan tureckiego okrętu liniowego, który rozbił się przed Abukir, i przez Francuzow w niewolą zabrany był, przybył tu i dobrze przyiętym został.

DONIESIENIA.

Nayiaśnieyszy Pan raczył przez dekret nadworny pod dniem 29 Stycznia r. b. naywłaściwiey dozwolić, ażeby dla ulgi owych stron, które z przyczyny teraźnieyszych okoliczności dodatek do swych kapferamtowych obligacyi dotąd uiścić nie mogły, termin na załatwienie takowego dodatku aż do końca Lipca r. t. przedłożonym był. W Krakowie d. 5 Lutego 1801.

Uwiadomienie ze strony C. K. Kommissyi Zadworney Galicyi Zachodniey.

Ponieważ w C. K. prowincyalney dyrekcyi budownicżey na Galicyią Zachodnią urząd inżyniera z roczną płacą 500 zł. połączony zawakował; przeto wszyscy, którzy wzmiankowanego urzędu dostąpić sobie życzą, prośby swe obwarowane zaświadczeniami potrzebnych wiadomości, i obyczaynośći naydaley do 15 Marca do C. K. Rządów kraiowych Galicyi zachodniey podać maią. W Krakowie d. 12 Stycznia 1801.

Wincenty Antoni Fest.

W ogrodzie przy niższym królewskim młynie pod Nrem 117 na Piasku iest poiazd podróżny na dwie, i w potrzebie na trzy osoby, wszystkiemi wygodami opatrzony, mało używany, i bardzo letki, codziennie do przedania. Maiący chęć kupić go, upraszaią się względem ceny u tamteyszego ogrodnika się zgłosić.

Z strony C. K państwa F. R. Radłowskiey Prefektury, wszystkim w obec i każdemu z osobna czyni się wiadomo, że na dniu 31 Marca 1801 Ru. nastepuiace fundi religionis realności w Tarnowskiey cyrkularney cancellaryi przez publiczną licytacyą na 3 po sobie nastepuiace lata, iako to: od 24 Junii 1801go aż do 23 Junii 1804 naywięcey daiącemu za arendowane będą. Ochotę arendowania maiący maią się na dniu wspomnionym o godzinie 9 z rana w Tarnowskiey cyrkularney kancellaryi znaydować, do ktorey żaden bez 10 procentowego vadium, iako też ærarialni dłużnicy przypuszczeni nie będą

Prætium fisci wynosi, iako to:

		Z. R.	Kr.
Od Dobra do Funduszu Rel. należą:	*Bagienica przy Dabrowy*	600	
. . . . . .	*Paluszyce nad Wisłą*	840	
. .	*Z Folwar. do probostwa Tarnow. należą.*	95	30
. .	*Zgłobicka Prebenda S. Jana Baptis.*	25	

Dalsze obowiązki mogą bydź każdego czasu w kancellaryi Radłowskiey przeczytane.

Z C. K. Niepołomskiey dyrekcyi. W Niepołomicach dnia 3 Stycznia 1801.

Per Cæs. Regium Forum Nobilium Provinciale Lublinense omnibus & singulis, quorum interest, & quomodocumque interefse potest, notum redditur. Fine licitationum ad instantiam bancalis Commifsionis Varsaviensis prore mafsæ cridalis Tepperovianæ in satisfactionem summarum, unius 7634 fp. alterius 76 fp. nec non prore mafsæ Schulzowianæ in satisfactionem summarum unius 14600 fp. & alterius 4426 fp. Bonorum Miosk cum attinentiis in circulo Siedlcensi sitorum Domini Petri Borzęcki hæreditariorum juxta expeditum eatenus actum detaxationis per quemvis emendi cupidum prævie cum reliquis conditionibus in gremiali Registratura inspiciendum ad pretium 59261 fp. judicialiter æstimatorum primum subhastationis Terminum pro die 27 Martii a. f. 1801 hora 10 matutina præfixum haberi eo addito, quod Bona hæc non nisi erga æs paratum quoad summas exequendas statim in ipso licitationis termino ab initio, residuum quoque in satisfactionem reliquorum creditorum, si consentirent, penes futurum proprietarium ad fundum maneat; porro plus offerens in hæreditatis his Bonis onera pro ratha oblati pretii in se ac Bona licita suscipere teneatur; liberum tamen cuique Creditori relinquendo sese cum futuro hærede quoad summas his Bonis hypothecatas conformiter §. 436 Cod. jud. cointelligere. Quare & omnes Creditores hypothecarii, quin specialem adcitationem præstolentur, adcitantur adeo, quod ji, qui se intra præfixum hunc terminum non insinuaverint, nec contra Emptorem, aut susceptorem, nec contra seu ad ipsum Bonum jus amplius habebunt, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia Sui Debitoris substantia quærere debere sciant. His præmifsis omnes emendi cupidi inviantur, ut dicta die & hora hic Fori compareant.

Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 10 Decemb. 1800
Hildenbrand.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymują tym Edyktem Panu Warzencowi Offinowskiemu, że Pan Michał Wołowski u sądów tych, o pozwolenie kondykcyi na sukcefsyonalny maiątek po nieyżyiącym Macieiu i Janie Offinowskich gdziekolwiek pozostały w celu bespieństwa summy zł. pol. 97,329 gr. 20 ½ pochodzącey z zapisu Ewikcyi względem dobr Wierzbica i Budzielowice, żałobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, doprasżał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Panu Wawrzyńcowi Offinowskiemu adwokata tuteyszego Pana Wolickiego, z iego szkodą i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym procefs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 28 Marca 1801 roku albo sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czesnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego są om tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych srzodków prawa używał, które do obrony swey za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelka niedogodność z zaniedbania wynikaiąc mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Pod niebytność JW. Prezesa.
J. F. Kraufs.
Jan Morak
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie dnia 17 Grudnia 1800.
J. Daublebski Sterneck.